

Sygn. akt VU 386/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 marca 2015 r. sygn. (...) SP (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy J. B. prawo do emerytury górniczej z dniem 1 lutego 2015 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz wnioskodawcy J. B. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VU 386/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ponownie J. B. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie udokumentował do dnia 27 listopada 2014 roku wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie **15 lat 6 miesięcy i 15 dni** pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1.

W dniu 30 marca 2015 roku pełnomocnik J. B. złożył odwołanie od decyzji, w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie mocodawcy prawa do emerytury górniczej, po zaliczeniu do pracy górniczej okresów pracy:

- od 22 kwietnia 1983 roku do dnia 28 lutego 1989 roku,
- od 1 stycznia 1993 roku do 30 listopada 1993 roku
- od 1 grudnia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku

oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że J. B. w spornym okresie wykonywał prace górnicze na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego

na odkrywce, wymienione w znaczniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku pod poz. 6.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy ograniczył żądanie odwołania do okresu zatrudnienia od 1 sierpnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca J. B. urodzony w dniu (...), w dniu 13 września 2012 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wnioskodawca był członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

(dowód: wniosek o emeryturę z dnia 13 września 2012 roku k. 2-4 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 21 listopada 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. B. prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie udokumentował do dnia 29 sierpnia 2012 roku wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, a jedynie 13 lat 3 miesięcy i 17 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okresów od 22 kwietnia 1983 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 stycznia 1993 roku do 30 listopada 1993 roku na stanowisku kierowcy oraz od 1 grudnia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku na stanowisku kierowcy-mechanika, ponieważ praca na zajmowanych stanowiska nie jest pracą górniczą i nie figuruje w zał. nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

(dowód: decyzja z dnia 21 listopada 2012r. k.38 akta emerytalne)

Na skutek odwołania złożonego przez J. B. w dniu 27 grudnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 25 października 2013 roku w sprawie VII U 23/13 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. B. prawo do emerytury górniczej począwszy od dnia 1 września 2012 roku. Sąd Okręgowy w Gliwicach uznał, że wnioskodawca wykonywał prace górnicze w okresach: od 22 kwietnia 1983 roku do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku uznając jako operator samochodowego sprzętu górniczego na odkrywce.

Na skutek apelacji złożonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. od ww. wyroku Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie III AUa 3733/13 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził, iż brak było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy przez Sąd Okręgowy w Gliwicach do pracy górniczej okresu od 22 kwietnia 1983 roku do 31 lipca 1985 roku. Z charakterystyki pracy ubezpieczonego z dnia 15 października 2012 roku wynika bowiem, że do obowiązków ubezpieczonego w tym okresie należało przewożenie pracowników brygad remontowych samochodem do miejsca planowanych prac remontowych, co przyznał sam ubezpieczony, a praca w takim charakterze nie jest pracą górniczą.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny w Katowicach podzielił w całości ustalenia i rozważania Sądu Okręgowego w Gliwicach co do górniczego charakteru pracy skarżącego w okresach od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku. Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził, że po odliczeniu skarżącemu od stażu pracy górniczej błędnie zaliczonego przez Sąd Okręgowy okresu pracy od 22 kwietnia 1983 roku do 31 lipca 1985 roku, legitymuje się on **na dzień 29 sierpnia 2012 roku stażem pracy górniczej w wymiarze 22 lata, 11 miesięcy i 8 dni**. Ponieważ w dacie wydania zaskarżonej decyzji (21 listopada 2012 roku) oraz w dacie

wyrokovania przez Sąd I instancji (25 października 2013 roku) staż górniczy wnioskodawcy był niższy niż 25 lat, Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził, że Sąd Okręgowy w Gliwicach nie miał podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i dlatego wyrok zmienił i odwołanie oddalił. Jednocześnie Sąd Apelacyjny zaznaczył, że na datę wyrokowania przez ten Sąd (18.12.2014r.) skarżący legitymuje się już wymaganym 25-letnim stażem pracy górniczej.

(dowód: odwołanie od decyzji k.2-5akta sprawy VII U 23/13, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 25 października 2013 roku k.85 akta sprawy VII U 23/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 grudnia 2014 roku k.105 wraz z uzasadnieniem k. 109 verte- 111 verte akt sprawy VII U 23/13, stanowisko komórki merytorycznej ZUS k.10)

W dniu 20 lutego 2015 roku wnioskodawca wystąpił ponownie do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej.

(dowód: wniosek o emeryturę z dnia 20 lutego 2015 roku k. 82-84 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej ogółem 15 lat, 6 miesięcy i 15 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tj.: od 1 marca 1999 roku do 4 kwietnia 2004 roku oraz od 7 kwietnia 2004 roku do 27 listopada 2014 roku na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Organ rentowy ponownie nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okresów od 22 kwietnia 1983 roku do 28 lutego 1989 roku, od 1 stycznia 1993 roku do 30 listopada 1993 roku na stanowisku kierowcy, od 1 grudnia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku na stanowisku kierowcy – mechanika, ponieważ praca na zajmowanych stanowiskach nie była pracą górniczą i nie figuruje w zał. nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

(dowód: decyzja z dnia 9 marca 2015r. k.91 akt emerytalnych)

J. B. od dnia 22 kwietnia 1983 roku do 31 grudnia 1998r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Państwowym Kopalni (...). Z dniem 1 stycznia 1999r. przedsiębiorstwo zostało sprywatyzowane i wnioskodawca stał się z mocy prawa pracownikiem Kopalni (...) Spółka Akcyjna. Obecnie pracodawcą wnioskodawcy jest (...) z siedzibą w R.. Wnioskodawca jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: umowa o pracę z dnia 22 kwietnia 1983 roku k. 1 w aktach osobowych część B, umowa o pracę z dnia 5 maja 1983 roku k. 5 w aktach osobowych część B, świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 29 sierpnia 2012 roku k. 6 akt emerytalnych, zaświadczenie z dnia 27 listopada 2014 roku k.78 akt emerytalnych)

J. B. w spornych okresach od 1 sierpnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 30 listopada 1993 roku pracował na odkrywce na Oddziale (...) (...) (...), początkowo na stanowisku kierowcy, od 1 grudnia 1993r. - kierowcy-mechanika, od dnia 1 marca 1999r. - kierowcy samochodu ciężarowego. Był oddelegowany do pracy na oddziały górnicze (...) i (...).

W spornych okresach praca skarżącego polegała cały czas na obsłudze zamontowanego na podwoziu samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton marki (...) oraz (...) sprzętu technologicznego w postaci podestu ruchomego (podnośnika montażowego) i żurawia (dźwigu). Sprzęt ten wykorzystywany był do prac remontowych na terenie Kopalni (...). Wnioskodawca przy użyciu tego sprzętu pracował przy usuwaniu awarii maszyn podstawowych, przy remontach tych maszyn, przy montażu i demontażu części konstrukcyjnych maszyn podstawowych (np. przy wymianie silników, wymianie przekładki, krążowników, zużytych gąsienic, naprawie czerpaków). Dojazd i zjazd na odkrywkę zajmował wnioskodawcy łącznie 1 godzinę.

(dowód: angaż z dnia 1 sierpnia 1985 roku k. 9-10 akt osobowych część B, angaż z dnia 11 maja 1987 roku k.12 akt osobowych część B, karta obiegowa k.13akt osobowych część B, charakterystyka pracy z dnia 11 października 2012 roku

k.30akt emerytalnych,angaż z dnia 19 listopada 1993 roku k.21,zeznania R. M. protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 33 minuta 04 sekunda -40 minuta 31 sekunda, zeznania R. T. (1) protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 40 minuta 31 sekunda- 51 minuta 44 sekunda, zeznania W. M. protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 51 minuta 44 sekunda – 57 minuta 05 sekunda, zeznania R. P. protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 9 minuta 37 sekunda- 21 minuta 10 sekunda , zeznania P. W. protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 21 minuta 10 sekunda- 33 minuta 04 sekunda zeznania wnioskodawcy J. B. protokół rozprawy z dnia 4 lutego 2016 roku 1 minuta 30 sekunda do 9 minuta 3 sekunda, angaż z dnia 16 marca 1999 roku k.27 akt osobowych część B, zeznania R. P. protokół rozprawy z dnia 27 sierpnia 2015 roku 9 minuta 37 sekunda- 21 minuta 10 sekunda,)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2011 roku ustaliła, że J. B. w okresie od 22 kwietnia 1983 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą. Komisja weryfikacyjna wskazała, że pomimo posiadania angażu na stanowisko kierowcy od 22 kwietnia 1983 roku do 30 listopada 1993 roku oraz kierowcy – mechanika od 1 grudnia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku jego prace we wszystkich okresach odpowiadają charakterem pracy na stanowisku kierowcy- operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce tj. na stanowisku wymienionym w poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia.

(dowód: protokół z posiedzenia z dnia 12 grudnia 2011 roku k. 29 akt emerytalnych)

W dniu 29 sierpnia 2012 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym zaświadczyła, że w okresie zatrudnienia skarżący w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą od 22 kwietnia 1983 roku do 28 lutego 1989 roku i od 1 stycznia 1993 roku do nadal na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionym w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz. 6.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 29 sierpnia 2012 roku k. 6 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca

ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Wobec zmodyfikowania odwołania przez pełnomocnika wnioskodawcy na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2015 roku ostatecznie spór sprowadzał się do ustalenia, czy wnioskodawca wykonywał pracę górniczą w okresie zatrudnienia w Kopalni (...) w B. (obecnie w (...) z siedzibą w R.) **od 1 sierpnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1989 roku, od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku**. Pełnomocnik wnioskodawcy podnosił, że w tym okresie J. B. tak jak wynika z wystawionego mu przez (...) z siedzibą w R. świadectwa pracy górniczej z dnia 22 sierpnia 2012r. wykonywał pracę kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionego w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz. 6., a organ rentowy z uwagi na fakt zajmowania przez skarżącego stanowiska kierowcy, kierowcy-mechanika i kierowcy samochodu ciężarowego temu zaprzeczał.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że charakter pracy skarżącego w spornym okresie od 1 sierpnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku był już przedmiotem badania przez sądy powszechne na skutek jego odwołania od decyzji odmawiającej mu prawa do emerytury. I tak, Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie akt VII U 23/13 wyrokiem z dnia 25 października 2013 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. B. prawo do emerytury górniczej począwszy od dnia 1 września 2012 roku. Wprawdzie na skutek apelacji złożonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. od ww. wyroku, Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 18 grudnia 2014 roku w sprawie III AUa 3733/13 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie. Nie mniej zmiana wyroku była podyktowana stanowiskiem Sądu Apelacyjnego o braku podstaw do zaliczenia wnioskodawcy przez Sąd Okręgowy w Gliwicach do pracy górniczej li tylko okresu od 22 kwietnia 1983 roku do 31 lipca 1985 roku, a ten okres - na skutek sprecyzowania odwołania - nie jest już przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu. W pozostałym zakresie – jak wynika z uzasadnienia wyroku - Sąd Apelacyjny podzielił w całości ustalenia i rozważania Sądu Okręgowego w Gliwicach co do górniczego charakteru pracy skarżącego w okresach od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku. Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił wyrok Sądu I instancji tylko dlatego, że staż pracy górniczej wnioskodawcy **na dzień 29 sierpnia 2012 roku** – po odliczeniu przez Sąd Apelacyjny uznanego przez Sąd I instancji okresu od 22 kwietnia 1983 roku do 31 lipca 1985 roku - **wyniósł 22 lata, 11 miesięcy i 8 dni**, a zatem w dacie wydania zaskarżonej decyzji oraz w dacie wyrokowania przez Sąd I instancji był niższy niż 25 lat, co uniemożliwiało zmianę decyzji. Jednocześnie nie można zapominać o tym, że Sąd Apelacyjny zaznaczył, że na datę wyrokowania przez ten Sąd (18.12.2014r.) skarżący legitymuje się już wymaganym 25-letnim stażem pracy górniczej.

Ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w prawomocnym wyroku z dnia 25 października 2013r. w sprawie VIII U 23/13 oraz przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w prawomocnym wyroku z dnia 18 grudnia 2014r. w sprawie III AUa 3733/13 co do charakteru pracy wnioskodawcy w spornych okresach od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego

1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku. wiąza Sąd przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy na podstawie art. 365 k.p.c.

W sprawie VIII U 23/13 oraz III AUa 3733/13 Sąd na podstawie tożsamyh co w przedmiotowej sprawie dokumentów, w tym świadectwa pracy górniczej, protokołu komisji weryfikacyjnej, charakterystyki stanowiska pracy, angaży oraz w oparciu o zeznania świadków - badał już charakter pracy górniczej skarżącego i zarówno Sąd Okręgowy w Gliwicach jak i Sąd Apelacyjny w Katowicach uznali, że w okresie od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku wnioskodawca wykonywał prace górnicze przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczyh, na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienionym w zał. Nr 2 poz. 6 rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku.

W wyroku z dnia 16 maja 2013r. w sprawie IV CSK 624/12 Sąd Najwyższy stwierdził, że w sytuacji gdy zachodzi związanie prawomocnym orzeczeniem sądu i ustaleniami faktycznymi, które legły u jego podstaw, niedopuszczalne jest w innej sprawie o innym przedmiocie dokonywanie ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z prawomocnie osądzoną sprawą. Rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sądy rozpoznające między tymi samymi stronami inny spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym, wcześniejszym wyroku. A zatem w kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może być ona już ponownie badana. Związanie orzeczeniem oznacza zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet jak twierdzi Sąd Najwyższy niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego. Związanie treścią prawomocnego orzeczenia oznacza zatem nakaz przyjmowania, że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej, stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia. Z tym zastrzeżeniem, iż w konkretnym przypadku związanie to rozciąga się także na motywy, w oparciu o które wydano rozstrzygnięcie, a pozwalające na zindywidualizowanie treści sentencji. Dzieje się tak np. w przypadku oddalenia powództwa, czy oddalenia odwołania. Wówczas z uwagi na ogólność rozstrzygnięcia, przy ustalaniu zakresu mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia czyli granic prawomocności materialnej orzeczenia, doniosłość mają także zawarte w uzasadnieniu orzeczenia motywy rozstrzygnięcia.

Mimo zatem, iż ostatecznie poprzednie odwołanie skarżącego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do emerytury zostało oddalone, to Sąd w niniejszej sprawie – z uwagi na rozstrzygnięcie w tym postępowaniu, w uzasadnieniach wyroków, kwestii charakteru pracy skarżącego w okresach od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku – nie może ponownie ustalać charakteru tej pracy w w/w okresach. Z uwagi na związanie prawomocnymi wyrokami S. w sprawie o prawo do emerytury górniczej Sąd w niniejszej sprawie musi przyjąć, że w w/w spornym okresie skarżący wykonywał pracę górniczą przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczyh, na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienionym w zał. Nr 2 poz. 6 rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku, gdyż tak jak to wynika z prawomocnego wyroku w sprawie VIII U23/13 i II AUa 3733/13.

Kwestionowanie przez organ rentowy świadectwa pracy górniczej wnioskodawcy z dnia 29 sierpnia 2012 roku za okres od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku, wobec prawomocnego rozstrzygnięcia tej kwestii w prawomocnym wyroku w sprawie VIII U 23/13, nie może odnieść zamierzonego skutku. Organ rentowy nie może skutecznie polemizować z ustaleniami wynikającymi z prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie VIII U 23/13, które zostały zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie III AUa 3733/13, co wynika z treści uzasadnienia wyroku.

Skoro zatem górniczy charakter pracy skarżącego w okresach od 1 sierpnia 1985r. do 28 lutego 1989 roku oraz od 1 stycznia 1993 roku do 28 lutego 1999 roku został przesądzony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie VIII U23/13, którym Sąd w niniejszej sprawie jest związany, gdyż sprawa dotyczy tej samej kwestii tj. prawa do emerytury górniczej, tego samego spornego okresu i toczy się pomiędzy tymi samymi stronami, Sąd w niniejszej sprawie w oparciu o ustalenia wynikające z prawomocnego wyroku w sprawie VIII U 23/13 zaliczył skarżącemu do pracy górniczej w/w sporny okres. Jak wynika bowiem z ustaleń Sądu w sprawie VIII U 23/13 w w/w okresie skarżący wykonywał pracę górniczą przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczyh, na stanowisku kierowcy-

operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienionym w zał. Nr 2 poz. 6 rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku

Na marginesie należy dodać, że górniczy charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie potwierdzają zeznania świadków: R. M., R. T. (2), W. M., którzy w spornym okresie pracowali razem z wnioskodawcą na oddziale RS-3 oraz R. P. i P. W., którzy brali udział w pracach Komisji Weryfikacyjnej, ustalającej charakter pracy wnioskodawcy. Z przeprowadzonych dowodów wynika jednoznacznie, że wnioskodawca zarówno w spornym okresie jak też po 1 marca 1999 roku wykonywał prace polegające na obsłudze zamontowanego na podwoziu samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton (...) oraz S.) sprzętu technicznego w postaci podestów ruchomych i żurawi. Do stałych obowiązków wnioskodawcy należało usuwanie przy użyciu sprzętu technicznego zamontowanego na samochodzie ciężarowym awarii podstawowych maszyn górniczych oraz remont maszyn, montaż i demontaż części konstrukcyjnych tych maszyn (np. wymiana silników, krążowników, zużytych gąsienic, naprawa czerpaków).

Prace wykonywane przez skarżącego były pracami przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a charakter pracy odpowiada pracy na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, wymienionym w zał. Nr 2 poz. 6 rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku. Wnioskodawca bowiem jako kierowca był jednocześnie operatorem samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że stanowisko pracy skarżącego w spornych okresach było określane początkowo jako kierowca, następnie jako kierowca- mechanik i wreszcie kierowca samochodu ciężarowego. O wykonywaniu pracy górniczej nie decyduje nazwa zajmowanego stanowiska pracy, ale rodzaj faktycznie wykonywanej pracy, a ten we wszystkich spornych okresach był niezmienny.

Dodatkowo należy podnieść, że pracującym ze skarżącym na tych samych stanowiskach i wykonującym tożsame prace w spornych okresach świadkom: R. M. i W. M., Sąd na skutek złożonych przez nich odwołań od decyzji organu rentowego zaliczył w/w okresy do prac górniczych, co doprowadziło do zmiany decyzji i przyznania świadkom prawa do emerytury górniczej.

Co znamienne sam organ rentowy nie kwestionuje górniczego charakteru pracy skarżącego za późniejsze okresy pracy, gdyż zaliczył do tej pracy okres zatrudnienia od 1 marca 1999 roku do 4 kwietnia 2004 roku oraz od 7 kwietnia 2004 roku do 27 listopada 2014 roku, mimo że oprócz nazwy stanowiska pracy, które zostało zmienione na kierowcę-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, charakter pracy skarżącego nie uległ zmianie i był taki sam jak w okresach zakwestionowanych przez organ. Organ rentowy zapomina, że o górniczym charakterze pracy nie decyduje nazwa stanowiska pracy, ale rzeczywiście wykonywane prace.

Po doliczeniu skarżącemu do stażu górniczego spornych okresów legitymuje się ona wymaganym 25 letnim okresem pracy górniczej wymienionej w art. 50c ustę 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc zatem pod uwagę, że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki, od których zależało jego prawo do emerytury górniczej, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku. Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z dniem spełnienia ostatniej przesłanki, od której zależało jego prawo do emerytury górniczej, a mianowicie z pierwszym dniem miesiąca, w którym skarżący złożył ponowny wniosek o emeryturę tj. dniem 1 lutego 2015 roku.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.